

Mędrcy świata

1. Mę-drcy świa-ta, mo - na - rho-wie, gdzie śpie-sznie dą -
ży - cie? Po - wie-dzcież nam Trzej Kró - lo - wie,
Chce - cie wi - dzieć Dzie - cię? O - no w zło - bie,
nie ma tro - nu i be - rła nie dzie - rzy, a pro-ro - ctwo
Je - go zgo - nu już się w świe - cie sze - rzy.

2. Mędrcy świata, złość okrutna Dziecię prześladowe,
wieść okropna, wieść to smutna; Herod spisek knuje.

Nic monarchów nie odstrasza, do Betlejem spieszą,
gwiazda Zbawcę im ogłasza, nadzieją się cieszą.

3. Przed Maryją stają społem, niosą Panu dary,
przed Jezusem biją czołem, składają ofiary.

Trzykroć szczęśliwi królowie, któż wam nie zazdrości?
Cóż my damy, któż nam powie, pałając z miłości.

4. Tak, jak każą nam kapłani, damy dar troisty:
modły, pracę niosąc w dani i żar serca czysty.

To kadzidło, mirrę, złoto niesiem Jezu szczerze.
Co dajemy Ci z ochotą od nas przyjm w ofierze!